

Največji slovenski dnevnik
v Združenih državah
Velja za vse leto . . . \$6.00
Za pol leta . . . \$3.00
Za New York celo leto . . \$7.00
Za inozemstvo celo leto . \$7.00

GLAS NARODA

List slovenskih delavcev v Ameriki.

The largest Slovenian Daily in
the United States.
Issued every day except Sundays
and legal Holidays.
75,000 Readers.

TELEFON: CORTLANDT 2876

Entered as Second Class Matter, September 21, 1903, at the Post Office at New York, N. Y., under Act of Congress of March 3, 1879.

TELEFON: CORTLANDT 2876

NO. 65. — ŠTEV. 65.

NEW YORK, FRIDAY, MARCH 19, 1926. — PETEK, 19. MARCA 1926.

VOLUME XXXIV. — LETNIK XXXIV.

USODA LIGE NA TEHTNICI

Liga se je izpostavila nevarnosti popolnega razkroja, ker je izločila Nemčijo. — Združene države se ne bodo vmešavale. — Briand je položil temelj za nov konflikt, ko je zahteval, naj narodi izpremenijo ženevski dogovor. — Nameravana akcija manjših sil.

ZENEVA, Švica, 18. marca. — Zborovanje Lige narodov, na katerem je bilo zastopanih šest in štirideset narodov, se je sestalo včeraj ter soglasno sprejelo resolucijo, v kateri obžaluje, da ni bilo mogoče vsled sedanjih težkoč dovoliti Nemčiji vstopa. Liga upa, "da bodo še pred rednim septembrskim zasedanjem težkoče odstranjene".

S to resolucijo je stopila Liga v novo kontroverzo, v kateri je treba usodo organizacije kot orodja svetovnega miru določiti v teku naslednjih šestih mesecev ter podvreči konečni preiskunjski ideje Woodrow Wilsona, ustanovitelja Lige.

Govori francoskega ministrskega predsednika Brianda, angleškega zunanjega ministra Chamberlaina, brazilskega delegata in zastopnikov manjših evropskih sil na včerajšnjem zborovanju, so položili temelj za veliko kontroverzo, ki bo izvojevana glede pravice kateregakoli naroda v svetu, da se posluži veta kot se ga je poslužila Brazilija, da zadrži Nemčijo iz Lige.

Razvoji, kot so se pojavili včeraj, so spravili v javnost vse zadrege. Ali bo Francija s svojimi evropskimi zavezniki kedaj dovolila. Nemčiji, da stopi v Ligo s pravico, da se posluži svojega vetarja za revizijo versajlske mirovne pogodbe?

Kancelar Luther in zunanji minister Stresemann, ki sta se pripravljala na povratek v Berlin, nista bila navzoča na zborovanju Lige, a sedela sta pri radio ter pozorno poslušala, ko je skušal Briand v ognjevitom govoru zmanjšati usodepolni učinek konflikta narodnostnih idej. Briand je izjavil, da je potrebna reforma ustave Lige na tak način, da se ne bo mogel noben narod, tudi Nemčija ne, poslužiti svoje dosedanje pravice vetarjanja.

Francoski ministrski predsednik je s tem na pretkan način otvoril boj, v katerem bo sledil pri-pust Nemčije v Ligo le reformi Liginе ustave. Na ta način bodo Francija in njeni zavezniki lahko preprečili revizijo iztočnih meja Nemčije in vsako večjo revizijo versajlske mirovne pogodbe.

Luther, Stresemann in Briand so včeraj zvečer odpotovali iz Ženeve, a Sir Chamberlain je ostal, da prisostvuje nadaljnjim sejam sveta ter pomaga pri stvarjenju komisije, ki naj bi vse proučila.

Briand je sprejel včeraj zvečer zastopnike nemškega časopisja ter jim pojasnil, da se je dogovoril z berlinsko vlado, da bosta obe vladi v tesnem stiku glede vseh zadev skupne važnosti in da bo prišel v teku enega meseca na dan dokaz tega sodelovanja.

Ko je stopil Stresemann v vlak, da se odpelje proti domu, je rekel nemškemu poročevalcu: — Videl vas bom zopet tukaj septembra meseca. — Jasno pa je bilo, ne le njemu, temveč tudi vsem drugim, da bo to odvisno od politične sreče, ki bo v naslednjih par mesecih zelo nestalna.

M. Unden, švedski minister za zunanje zadeve, ki se je celih deset dni upiral prizadevanjem, da z Nemčijo vred pripuste v svet Lige tudi Poljsko, Brazilijo in Špansko, je rekel:

— Na nesrečo je bil vstop Nemčije zvezan z gotovimi drugimi zadevami, ki niso imele nobenega opravka s tem zborovanjem. Pojavila so se gotove narodne zahteve in gotovi interesi so blokirali splošni dobrobit in splošno dobro Lige narodov.

M. Loudon, zastopnik Holandske in M. Motta, zastopnik Švice, sta namignila, da se stavlja interese velikih narodov pred interese splošnosti. Opaziti je znake, da bodo igrali manjši narodi veliko vlogo pri bodočih debatah Lige, tekom katerih bodo skušale velike sile pretvoriti ustavo Lige narodov v lastno korist. Vsled tega je pričakovati revolucije majhnih narodov še pred sestankom septembra meseca.

Tragična usoda mladih zakoncev.

Šestnajst let stari fant je izvršil samomor. — Ustrelil se je, potem ko je njegov oče odredil vse potrebno za razveljavljenje zakona.

Louis Cavello, star šestnajst let in približno prav toliko stara Miss Helen Weigand, sta štá dne 9. januarja v Ridgefield, N. J., kjer ju je poročil mirovni sodnik. Sklenila sta, da ne bosta obvestila svojih ljudi, dokler ne bo dobil mla-di mož dobre službe. Fant se je vrnil na dom svojega očeta v Brooklynu, dočim se je vrnila njegova mlada žena k svoji materi, ki stanuje v bližini.

Pričakovala sta, da bosta zelo srečna. Nista mislila, da bosta družni nasprotovali, ker sta se poznali že dolgo časa in ker sta se Louis in Helen igrala skupaj izza otroških let. Izvedeli pa so za zakon. Obe družini sta nasprotovali, posebno pa starejši Cavello. Pozneje so postale razmere tako neznosne, da sta se nastarila Louis in njegova mlada žena pri sestri slednje.

To se je zgodilo pred več dnevi. Louis je dobil sempatam kako službo ter zaslužil toliko, da je lahko plačal sobo, dočim je hodil zvečer v šolo, da se izuri v nek-ki stroki. Včeraj pa so odvedli stariši mladi par v urad odvetnika Kelley-a ter ga prosili, naj stori vse potrebno, da za razveljav-ljenje zakona, čeprav sta Louis in Helen temu temu nasprotovala. Ničesar definitivnega ni bilo stor-jeno in Louis se je vrnil s svojo ženo v svojo sobo.

Ko sta prišla domov, sta se za-klenila v svojo sobo. Nista prišla k večerji, in ko je prišla sestra Helen nekaj jedil, je nista spu-stila noter.

Sestra je stala dalj časa pred vratmi ter čula hitenje. Pol ure pozneje je prišel Louis doli ter ni izgovoril nobene besede. Kmalu nato se je vrnil ter od-šel molče v sobo. Tam je vprašal svojo ženo, če ga še ljubi in ona mu je to po-trdila. Takoj nato pa je počel strel. Sestra je hitro odprla vrata ter videla na tleh ležati mrtvega Louisa.

Kitajci izpolnili zahteve velesil.

PEKING, Kitajska, 18. marca. Iz Tientsina javljajo, da so Kitajci v soglasju z zahtevo inozem-skih sil odstraniti mine pri izto-ku Tejho reke. Glasi se, da bodo kitajske čete, ki kontrolirajo for-te ob iztoku, zadostile vsem za-htevam ultimata.

Skupina desetih v Pekingu stu-mujočih Amerikancev se je ogle-sila včeraj pri ameriškem posta-niku McMurrau ter ga naposila, naj uporabi svoj vpliv v Washing-tonu ter prepriči soudeležev Ame-rike pri kakšni nasilni akciji za zo-petno odprtje parobrodstva na Jephro reki pri Tientsinu.

Skupina Amerikancev je izja-vila, da bi pomenjala nasilna ak-cija odstop Združenih držav od tradicijske politike napram Ki-tajski in da bi taka akcija škodo-vala ameriškim interesom.

Za uveljavljenje prohi-bicije.

WASHINGTON, D. C., 18. mar-ca. — Štirje torpedni rušilci so bili izročeni včeraj zakladniškemu departmentu, da opajajo brodov-je obrežne straže v prohibicijski službi.

Smrt znanega ruskega generala.

Ruski general Brusilov umrl. — Ko je vodil carjeve sile, je zadajal sovražnikom Rusije sil-ne udarce ter jih leta 1916 skoro porazil. — Nato se je aktivno ude-ležil revolucije.

MOSKVA, Rusija, 18. marca. General Aleksej Brusilov, prejšnji vrhovni poveljnik ruskih armad pod pokojnim carjem Nikolajem, je umrl včeraj za pljučnico. Pred dvema leti je bil penzioniran iz boljševske armade, v katerih je bil glavni kavalerijski inšpektor ter je dobival po \$125 pokojnine na mesec.

Nekoč je bil ljubljeneц carja Ni-kolaja II. a tekom revolucije le-ta 1917 se je obrnil proti carju ter ga pomagal strmoglaviti. Ge-neral Brusilov je imel enega sina v Belu, drugega pa v Rdeči ar-madi in oba sta padla v bojih.

Aleksej Aleksejevič Brusilov, prejšnji vrhovni poveljnik vseh ruskih armad, je bil rojen leta 1852 v Kutais, v ruskem Kavka-zu kot sin generala Brusilova, ki se je odlikoval tekom kavkaških vojn.

Izučil se je v ruskih vojaških šolah ter je stopil v polk Tver-skih dragoncev, ki je bil nastan-jen v Kavkazu. Po rusko-turški vojni leta 1877—78 je bil imeno-van pribočnikom polkovnika Su-homlinova, poveljnika kavalerij-ske šole v Petrogradu ter je bil pozneje sprejet v carsko stražo. Povzpenjal se je vedno bolj vi-soko ter postal končno brigadni in divizijski poveljnik štirinajste-ga zbora, nastanjenega v Lubli-nu. Leta 1912 je bil prestavljen v Varšavo, in leta 1913 iz Varšave v Vinico, glavni stan dvana-jstega armadnega zbora.

V pričetku svetovne vojne je sodeloval z generalom Ruskijem ter mu pomagal poignati nazaj avstrijske sile, katerim je pove-ljeval general Auffenberg, nek-danji divizijski poveljnik v Ljubljani.

Pozneje je v Karpatih porazil avstrijske sile, ki so skušale rešiti Przemysl.

Sijajna strategija Brusilova v napadu leta 1916 bi imela skoro za posledico popolni poraz Av-strijcev in Nemcev. V treh ted-nih je zdobil nasprotno črto v Volhiniji, zajel 400.000 jetnikov ter uničil obrambe sovražnika na razdaljo 600 milj.

Takoj nato je udaril med Dnje-prom in Karpati ter prodiral, do-klar ni prekorščil prelazov za Av-strije. Brusilov je skoro zna-gal, ko je pro-nemški ruski dvor odtegnil dobavo provijanta ter novih čet. Nekoč so bile sile Lu-dendorffa skršene na eno briga-do kavalerije in le prihod nekega turškega zbora je preprečil Ru-šom zavzetje prelazov.

Domneva se, da je imel Brusil-ov dosti opravka s prvo rusko revolucijo. Po strmoglavljenju carja je skušal podpirati vlado Kerenskija, in leta 1917, ko se mu je vnovič obetala zmaga proti Nemeem in Avstrijeem, je raz-padla njegova armada, stoječa pod vplivom boljševikov ter se ni hotela boriti naprej.

Potres v Mali Aziji.

LONDON, Anglija, 17. marca. Iz Carigrada poročajo, da je bilo ubitih tekom potresa v Denizlu majhnem mestu pri Smirni v Mali Aziji, sedem oseb.

Dosti nadaljnih ljudi je bilo poškodovanih. Devetdeset hiš se je porušilo.

Normalne razmere v sovjetski Rusiji.

Sovjetska vlada je izja-vila, da se bliža Rusija stanju kot je obstajalo pred svetovno vojno. — Industrijalna produk-cija znaša sedaj 82 od-stotkov produkcije leta 1913. — Število prebi-valcev je naraslo za osem milijonov.

WASHINGTON, D. C., 18. mar-ca. — Prvi popolni statistični pre-gled sovjetske zveze, objavljen v tej deželi, je izšel v obliki ročne knjige, izdane od ruskega info-rmacijskega urada. Poročilo pravi:

— Soglasno z oficijelnimi so-vjetskimi statistikami glede pro-dukcije se ponika sovjetska unija v ekonomskem smislu hitro na-prej. Leta 1921 je znašala indu-strijalna produkcija manj kot 15 odstotkov celokupne produk-cije leta 1913. Tekom pretekega septembra, zadnjega meseca ru-skega fiskalnega leta, pa je na-predovala produkcija na dva iz-osemdeset odstotkov produkcije leta 1913. Prebivalstvo je znaša-lo nekako 139.000.000.

Statistike kažejo, da se je med leti 1920 in 1925 prebivalstvo po-množilo za nekako osem milio-nov, kljub lakoti iz leta 1921.

— Industrijalna produkcija v fiskalnem letu 1924—1925 se je povečala za skoro šestdeset od-stotkov, v primeri z letom po-prej. Produkcija žita vseh vrst se je povečala za petdeset odstot-kov ter se ceni, da je v sedanjem ozemlju sovjetske zveze pet in osemdeset odstotkov predvojnega pridelka.

Obseg železnice je znašal v zad-njem letu nekako tri tisoč milj-več kot v časih pred vojno in kon-štrukcija je vključevala tudi no-vo, južno-sibirsko črto 1250 milj. Privikar izza vojnega časa so imele železnice čisti dobiček.

— Uvozi v sovjetsko Rusijo so prekašali izvoze za nekako 65 mi-lijonov dolarjev.

SLOVENEK BO IGRAL ZA RADIO.

V soboto, dne 20. marca ob de-seti uri in 15 minut bo igral na harmoniko Mr. Ivan Potokar iz Conemaugh, Pa. za radio W. H. B. P. Johnstown Auto Co., Johnstown, Pa. Igral bo iste komade kot jih je igral na gramofonskih ploščah za Victor gramofonsko kompanijo.

Rojaki, ki ga želite slišati, na-ravnajte radio v soboto zvečer ob deseti uri in 15 minut.

Mr. Ivan Potokarju želimo obi-lo uspeha!

Odstop praškega kabi-neta.

DUNAJ, Avstrija, 18. marca. Poročila iz Prage pravijo, da je odstopil kabinet in da bo stvor-jeno takoj novo, izven strank sto-ječe ministrstvo. Dostavljajo, da bo ostal zunanji minister Beneš v novem kabinetu.

Dva Amerikanca ubita v Mehiki.

MEXICO CITY, Mehika, 18. marca. — Dva Amerikanca so ubili v nedeljo banditi v bližini Mazatlana. Tozadevne informaci-je je dobilo včeraj tukanje ame-riško poslanstvo.

PREDSEDNIKOV OČE UMRL

Včeraj zvečer ob enajstih je umrl oče predsednika Coolidge-a. — Kakor hitro je predsednik izve-del, da se mu je zdravstveno stanje poslabšalo, se je s posebnim vlakom odpeljal proti domu, pa ga ni več dobil živega. —

PLYMOUTH, Vt., 18. marca. — Colonel John C. Coolidge, oče predsednika Calvina Coolidge-a, je nocoj zvečer ob tričetrt na enajst umrl.

Že zgodaj zjutraj se mu je zdravstveno stanje obrnilo na slabše. Popoldne je njegov zdravnik priznal, da je bolnik izgubil zavest.

Ko je izvedel predsednik Coolidge, da so njego-vemu očetu štete ure, je takoj najel posebni vlak, ki ga je odpeljal proti domu. Toda dospel je pre-pozno. Oče je bil že mrtev.

Pokojnik je bil rojen dne 31. marca, leta 1845 v Plymouth. V starosti 27 let je bil izvoljen kot poslanec v vermontsko zakonodajo. Zadnja leta je preživel na svoji farmi.

Prejšnja poročila o njegovem zdravstvenem stanju so se glasila:

PLYMOUTH, Vt., 18. marca. — Polkovnik John Coolidge, postaja vedno slabši. Tekom vče-rajšnjega dne je skušal zavžiti medicine, a jih ni mogel. Nikake hrane ni zavžil v osem in štirideset-ih urah. Njegovo stanje je vsled tega skrajno re-sno.

Formalni buletini dr. Crama, njegovega zdrav-nika, pojasnujejo, da so srce, temperatura in plju-ča normalna, da pa kljub temu ne more bolnik go-voriti z nikomur.

Zadnji buletin je gotovo povzročil precej vzne-mirjenja pri sosedih in prijateljih predsednikove-ga očeta in se je glasil:

— Polkovnik Coolidge počiva udobno, a ne za-vžije nikake hrane. Stanje je isto kot je bilo danes zjutraj ter bo najbrž ostalo tudi preko noči.

Lepih besed buletina pa ni smatrati za znak, da ni oče predsednika resno bolan. Edino izboljšanje tekom zadnjih štiri in dvajsetih ur je obstajalo v tem, da se je poleglo kolcanje, ki ga je napadlo. V buletinu, katerega je izdal dr. Cram, se je glasil:

— Stanje srca polkovnika Coolidge-a je zado-voljivo. Temperatura in dihanje sta normalna. Ze-lo slab pa je ter ne more zavživati hrane. Boleči-ne prenaša z veliko hrabrostjo. Nikakih razvojev ni pričakovati v teku naslednjih štiri in dvajset ur. Kljub temu pa je dobila kompanija 151. infan-terijskega polka milice v Vermontu povelje, naj bo pripravljena, da spremi predsednika Coolidge iz Ludlowa na farmo, kjer leži njegov oče.

Predsednik, ki je vsaki dan telefoniral v Ver-mont, je storil isto ob osmih zvečer. Informirali so ga o resnem stanju očeta. Polkovnik Coolidge je je želel govoriti po telefonu s svojim sinom, a ni mogel.

DENARNA IZPLACILA V JUGOSLAVIJI, ITALIJI IN ZASEDENEM OZEMLJU

Danes so naše cene sledeče:
JUGOSLAVIJA:
1000 Din. — \$18.70 2000 Din. — \$37.20 5000 Din. — \$92.50
Pri nakazilih, ki znašajo manj kot en tisoč dinarjev računamo posebej 15 centov za poštnino in druge stroške.
Naspolnila na našnje pošte in izplačujo "Poštal čekovalni urad".
ITALIJA IN ZASEDENO OZEMLJE:
200 lir \$ 9.10 500 lir \$21.75
300 lir \$13.35 1000 lir \$42.50

Pri nakazilih, ki znašajo manj kot 200 lir, računamo po 15 centov za poštnino in druge stroške.
Naspolnila na našnje pošte in izplačujo Ljubljanska kreditna banka v Trstu.

Za pošiljave, ki presegajo PETTISOŬ DINARJEV ali pa DVATISOŬ LIR dovoljujemo po možnosti še poseben popust.
Vrednost Dinarjem in Liram sedaj ni stalna, menja se večkrat in napri-čkovano; iz tega razloga nam ni mogoče podati natančne cene vnaprej; računamo po ceni tistega dne, ko nam pride poslani denar v roko.

POŠILJATVE PO BRZOJAVNEM PISMU IZVRŠUJEMO V NAJKAJŠEM ČASU TER RAČUNAMO ZA STROŠKE \$1.—
Denar nam je poslati najbolje po Domestic Postal Money Order ali po New York Bank Draft.

FRANK SAKSER STATE BANK
82 Cortlandt Street New York, N. Y.
Telefonski: Cortlandt 4001

GLAS NARODA

(SLOVENE DAILY)

Owned and Published by
SLOVENE PUBLISHING COMPANY
(A Corporation)

Frank Sakser, president Louis Benedik, treasurer

Place of business of the corporation and addresses of above officers:
32 Cortlandt St., Borough of Manhattan, New York City, N. Y."GLAS NARODA"
"Voice of the People"

Issued Every Day Except Sundays and Holidays.

Na celo leto velja list za Ameriko	Za New York na celo leto	\$7.00
in Kanado	Za pol leta	\$3.50
Za pol leta	Za posameznika na celo leto	\$7.00
Za četrt leta	Za pol leta	\$3.50

Subscription Yearly \$6.00.

Advertisement on Agreement.

"Glas Naroda" izkaja vsaki dan človeški nedolj in pravičnik.

Dopis brez podpisa in osebnosti se ne priobčuje. Denar naj se blagovoli pošilja po Money Order. Pri spremembi kraja naročnika, prosimo, da se nam tudi prejme bivališče naznani, da hitreje najdemo naslovnik.

"GLAS NARODA", 32 Cortlandt Street New York, N. Y.
Telephone: Cortlandt 2876.

LIGA NARODOV

Pozornost vsakega sveta je vzbudilo čudno obnašanje angleškega zunanjskega ministra v zadevi povečanja Lige narodov in to čudno obnašanje je sedaj pojasnjeno. Čeprav je prvotno zastopal nemško zahtevo, na temelju Locarno dogovorov, da bo Nemčija sprejeta v svet Lige kot edina sila, je po konferenci z Briandom izpremenil svoje nazore in nekaj časa pozneje se je postavil popolnoma na francosko stališče glede razširjanja Lige narodov. Pred konferenco med Chamberlainom in Briandom je bil namreč uveljavljen angorski dogovor, vsebujoč dvolinjske klavzule, ki bi dajale Turčiji pristo roko v Mosulu.

Sedaj, ko je Anglija podpirala Francijo v Ženevi ter je Nemčija žrtvovala Angliji potom svoje kapitalistične vlade zvezo z Rusijo z vsem, kar bi pomenjalo to za nemški proletarijat, je pustila Anglija sedaj Nemčijo na cedilu, kot ni bilo drugje pričakovati od vlade tega kramarskega naroda, po vseh izkušnjah, katere je imel nemški narod pred vojno in tekono vojne. Za to pa je dobila sedaj Anglija francoske "groše".

Elastične paragrafe v angorski pogodbi bodo revidirali Francozi v turškem glavnem mestu na korist Angležev. Mir vlada v antant, ki je danes močnejša kot je bila kdaj poprej — in Nemčija se je morala zopet enkrat umakniti s pozornosti ter sprejeti poraz, katerega se pripravili njeni lastni dalekovidni državniki.

Ker zastopa vlada Nemčije izključno le kapitalistične interese, ni storila še nikdar ničesar drugega kot igrala lakajja različnih finančnih sil ter dobila za to ob primernem času zaslužno breco.

Škoda pri tem pa je le to, da mora prenesti te batine nemški delavec.

KAPITALISTIČNI MOLOH

Ali ne game vsakogar, kdor vidi prizadevanja ženskih organizacij v Združenih državah, da vplivajo na zakonodajo v toliko, da naj se ne skrbi delavnege časa žensk?

Kapitalistični moloh sili ženske k tej prostituciji, ker jih stavlja pred izbiro, da umro od glada ali se pa mučijo do smrti ter ogrožajo zdravje svojega zaroda.

Vsak kapitalistični parlament se bo v svoji "humanistični" hinvavščini odločil za prvo alternativo. To se je zgodilo sedaj zopet v Albany, kjer so uslišali "prošnje" žensk.

Isto velja glede nadaljevalnih šol. Stariši so pripravili omejitvi nadaljnjo vzgojo in izobrazbo svojih otrok, ker bi ne mogli sičers s svojimi družinskimi vred zaslužiti dovolj za vsakdanji kruh. Kakšna tragika! Človek vidi, kako divjajo stariši proti svojim lastnim otrokom! Stvar je namreč taka: — Da ne poginejo od glada, ne preostane drugemu nič drugega kot prositi za brezupno bledo zase in svoje otroke. Delavci najbogatejše države v najbolj bogati deželi sveta morajo prositi državno zakonodajo, da naj njih otrok ne pošilja predolgo v šolo.

Dopisi.

Buffalo, N. Y.

Sprejel sem vaš odgovor, s katerim sem bil jako zadovoljen. Hvala vam tudi, ker ste mi poslali svoj list. Pošljem vam sedem dolarjev in vključite, da ima Julija Vovk list plačan do konca februarja prihodnjega leta. Če mi Bog zdravi, da bom tudi jaz meseca decembra obnovil naročnino, kajti takrat mi bo potekla. Čital sem prvo številko Glasa Naroda, katerega je Frank Sakser tiskal v tej deželi in čital ga bom, dokler bom živ. Rad bi šel v domovino, pogledat, pa ne vem, kako bo. Tukaj v Buffalu sem že devetdeset let. Tlači me še sedem križev in nisem nič kaj dobrega zdravja. Vsem skupaj voščim vse velikončne praznike!

Jos. Wouk.

Pittsburgh, Pa.

Dopise radi berem kot pisem, vendar sem se odločil napisati par vrstic v naš cenjeni list. — Kot opažam iz dopisov, gibanje za Slepaki dom se ni zaspalo; vstopno odločilo se je ali manj nav-

Če ste se naveličali
navadnih...

ALI se še spominjate dni, ko je hotel vsakdo imeti bicikel?

Če pa sedaj želite imeti resnično zabavo, se vozite v avtomobilu.

Ljudje so takrat poznali Helmar baš tako kot jih poznajo sedaj. Na Helmar niso pozabili...

Seznanite se s

HELMAR

Kraljico izrednih cigaret.

na. Glas Naroda je priobčil dotični dopis fotografiran, in to je dovolj dokaza, kakor je tudi jasno, da je Grdina izjavil na prvih straneh klerikalnega časopisa, da bo dal sto dolarjev za Dom slepeev, če se dokáže, da je bil dotični dopis originalen. O originalnosti dotičnega dopisa dvomi sedaj le tisti, ki ni pri pravi pameti in pa oni ki bi rad resnico zavil in potvrdil.

Precej nas tudi zanima Trunkovo polje, glede česar pa smo različnega mnenja. Da se vsi ne strinjajo z njegovo pisavo, to že sami povedo. Da je Trunk zmožen pisanja, to vemo že od prej, to dokazuje tudi knjiga, ki jo je spisal in ki dela gospodu Trunku čast. Spisana je lepo in tudi nepristransko, kar je glavno pri takih opisih. Trunk je napravil bolj v par vrstah kakor oni v Chicago, ki živi tu med našim narodom že čez dvajset let. Ta knjiga je le za člane Narodne jednote, ki so njih političnega mišljenja, o kakih slovenski zgodovini za splošno pa niti govora ni. Trunk pa, kotlikor je pisal o strankah, jih je omenjal z enakim spoštovanjem. Priobčil je poročila iz naselbin, kjer imajo svoje cerkve in kjer k spovedi hodijo, toda dal je prostor tudi onim, ki so mu poročali, da imajo svoje domove in socialistične klube. Zato mislim, če bi Trunk sodeloval pri oni knjigi, bi knjiga tudi drugače izgledala, kar bi bilo gotovo v ponos celokupnemu slovenskemu narodu v Ameriki in v domovini. Na ta način moramo tudi ne bi bilo pisanega polja, glede katerega — pravijo — je od Koverte najet.

Sliši se tudi da pride v Ameriko škof Jeglič. To je prav da nas obišče tako znanj cerkvena osebnost. Nadejamo se, da obišče tudi našo naselbino Pittsburgh. Če pride, ga bomo dostojno sprejeli. — Kako pa ti, Zgaga? Tvojo kolono rad prebiram in mislim, da takisto tudi vsi ostali. Le to nam ne ugaja, ker vidimo, kakšna doma in Gomora je New York, kjer se ljudje kar v šampanjcu kopajo. Smo že videli tisto fotografijo, ali mislimo, da tebe ni med njimi, ker ti se ponoči ne klatiš okrog.

Zastopnik John Žust, ki hodi sedaj po naselbinah in ki nam je več ali manj znan, je prošel, da se večkrat oglašiš iz bližnjih naselbin, ker to bo gotovo v njemu samemu v korist in nam v zabavo, ker on je zmožen dopisovanja. Pozdrav vsem zavednim čitateljem Glasa Naroda! Pittsburgh.

Girard, Ohio.

Prosim, da mi odstopite malo prostora v cenjenem listu, da sporočim veselo vest iz tukajšnje naselbine. Tukajšnja Mladinska godba priredi igro: — O ta maček! — burka v enem dejanju. Igra se vrši v soboto dne 20. marca 1926.

Cenjeno občinstvo je vkladno vabljen, da v obilnem številu poseti to igro. Ta igra je nekaj novega na slovenskem odru in smeja ter zabave bo dovolj za vse navzoče. Pripeljite svoje znanee in prijatelje, da bodo tudi oni deležni nepriljubljene zabave.

Mladinska godba vabi vse Slovence iz Niles, Warren, Youngstown in Farrell, da se v obilnem številu udeležijo te zabave in tudi mi vam bomo šli čim bolj na roko, ko začnete z vašim delom. Za igro bo ples in prosta zabava. Za želje in lažne bo tudi dobro preskrbljeno. Vstopnina za moške je 50c, za ženske 35c, otroci so prosti. — Kislj obrazov vem da ne bo, ker bo preveč smeja za vse. Torej se enkrat: Vabljeni ste vsi! S pozdravom

John Cigolle, član Ml. godbe.

BOJAKI, NAROČAJTE SE NA "GLAS NARODA", NAJVEČJI SLOVENSKE DNEVNIK V ZDR. DRŽAVAH

Novice iz Jugoslavije

Senzacionalna tihotapska afeta.

V Zemunu je bila razkrita senzacionalna tihotapska afeta, v katero je zapleteno ime znane delniške družbe "Tungsrab". Ta velika družba je namreč že dve leti utihotapljala svoje žarnice na ta način, da je na omotih, v katerih so se nahajale žarnice po 500 in 1000 sveč, bilo tiskano, da so v omotih žarnice po 16 in 32 sveč ter je tako plačevala mnogokrat manjšo državno pristojbino za žarnice. Ker se je ta manipulacija vršila čeli dve leti, ne more niti carinarnica točno dognati škodo, ki jo je pretrpela država. Odredila se je posebna kontrolna komisija, ki je zapečatila vsa skladišča družbe "Tungsrab" ter dala aretirati nekatere uradnike omenjene družbe ter uvedla preiskavo tudi proti nekaterim uradnikom zemunske carinarnice, ker niso točno vršili svoje dolžnosti.

Vlak usmrtil ženo.

Na železniški progi Ramčič-Mišin v Bosni so našli truplo ženske, ki jo je ponoči povozil vlak. Sodna komisija je ugotovila, da je ponesrečenka Andja Sukala, žena seljaka iz Prijakodveev. Ker moža zvečer dalj časa ni bilo domov, ga je šla iskat v oddaljeno gostilno po železniškem tiru. Na potu jo je zgrabila lokomotiva in jo grozno razmesarila.

Velike nepravilnosti v mestni hranilnici v Karlovcu.

Že leta 1924 je bila policija v Karlovcu obveščena, da so bile v tamkajšnji mestni hranilnici izvršene razne nepravilnosti. Tekom lanskega leta se je vršil dolgotrajen pregled hranilniškega poslovanja. Rezultat je bil, da je vzelo preiskavo v roke držav. pravdnštvo. Sedaj je državno pravdnštvo ugotovilo težje slučaje goljufije in pomeverbe. Škoda znaša več milijonov.

S sekuro odsekal glavo.

Pred okrožnim sodiščem v Travniku se je vršila te dni obravnava proti Avdi Dautoviću, ki je bil se letošnjo zimo izpuščen iz kaznilnice v Zenici, sedaj pa je obtožen dvojnega umorstva, ker je svojemu očmu in njegovi ženi s sekuro odsekal glavo. Lamsko lefo je bil obsojen na smrt na vešalih, vrhovno sodišče pa je razsodilo iz formalnih razlogov razveljavilo ter se vrši sedaj proti njemu nova obravnava.

Polijski stražniki obsojeni zaradi nasilja.

Pred novosadskim okrožnim sodiščem se je vršila obravnava proti trem občinskim stražnikom iz Loka, ki so leta 1921 aretirali tamkajšnjega seljaka Atanekovića ter ga v zaporu pretepili tako, da se je moral dalj časa zdraviti v bolnici.

Polijski narednik Dušan Marković je bil obsojen na 3000 Din. globe ali 15 dni zapor, dva policista pa vsak na 2000 Din. globe, oziroma deset dni zapor.

Umoril ženo in jo vrgel v prepad.

Na dalmatinskem otoku Braču so prišli te dni na sled groznemu zločinu. Varnostna oblast je bila obveščena, da je že četrta žena Ante Gospodnetića brez sledu izginila iz domače hiše. Raziskala se je govorica, da je Gospodnetić svojo ženo umoril in jo vrgel v 90 metrov globok prepad, v tako imenovano "Golubačo". Sodna komisija se je podala k prepadu in dala potegniti iz njega truplo mrtve žene. Truplo se je nahajalo v vreči, povezani z vrvjo. Gospodnetić in njegova priležnica sta bila aretirana in izročena splitskemu sodišču.

Samomorilna manija med beograjskimi študentinjami.

Po novem letu je začela razsajati v Beogradu med slušateljicami tamkajšnje univerze prava samomorilna manija. Nič manj kakor sedem slučajev je v nekaj tednih že zabeležila policijska kronika, med njimi več smrtnih. Te dni je poskušala izvršiti samomor hčerka trgovca Dimitrije Pavlovića, medicinka Roza. Hotela se je usmrtiti pred stanovanjem svojega zaročenca, odvjetnika Miljutina Stojadinovića. Ta jo je namreč, čim je izvedel, da je porodila otroka, pustil na cedilu. Nesrečnica si je poglaga kroglo v glavo in so jo prepeljali v obupnem položaju v bolnico.

Samo, da se sin vrne.

Pred nekaj dnevi je izginil iz Beograda medicinec Milivoj Milosavljević, sin generalnega ravnatelja ministrstva za gradjevine v penziji, Mirka Milosavljevića. Mladi študent se je zaljubil v neko kabaretkinjo, ki ga je finančno izrabljala. Za očeta je pustil pismo, v katerem mu sporoča, da zapušča domaćo hišo radi tega, ker mu ni dovolil, da se poroči z izvoljenko. Obenem prosi očeta, naj mu oprostijo, ker mu je vzel iz omare nekaj denarja in obljubja, da ga bo vrnil. Oče je stvar takoj prijavil policiji in izjavil, da privoli v ta zakon, samo da se sin vrne.

Ponarejevalca izpričeval in diplom.

je beograjska policija iztaknila v osebi Danila Ceroveca, dobro ji znanega pustoloveca, ki je doslej že večkrat imel opravka s paragrafi zaradi tatvin. Zadnje čase pa se je izdajal za podravnatelja Jadransko-podunavske banke ter z raznimi ponarejenimi dokumenti izvrševal sleparije. Poleg drugih falsifikatov ima policija v rokah Cerovečev ponarejeno maturitetno izpričevalo in ponarejeno diplomu subotičke pravne fakultete, s katero je želel postati vojaški sodnik, in je nedavno vložil tozadevno prošnjo na vojno ministrstvo. Ker pa Cerovec manjka vse potrebne šole, bo sedaj študiral pri ričetu.

Sleparija z "univerzalno filmsko solo" v Pančevu.

se razkriva v vedno večji dimenziji. Veliki kapetan Mandrović, ki vodi preiskavo, je doslej ugotovil, da je reklamiral obeh sleparjev, bratov Česljarević, nasledlo okrog 500 mladih devojč in fantov iz raznih krajev države; deklet največ iz Osijeka in Zagreba, fantov pa iz Beograda, Novoga Sada in Subotice. Vsi so morali plačati prvi prispevek 10 Din., četudi je reklama oznanjala, da nova "Filmska družba" razpolaga s kapitalom 2.250.000 Din. Zadnje čase pa sta sleparja izvalila vsakemu kandidatu še po 120 Din. za filmsko revijo "The Bioscope", ki sta jo napovedala. Oba sleparja sta pod ključem, preiskava pa se energično nadaljuje.

Smrt vsled veronala.

V Sisku je te dni vzbudila senzacijo vest o nagli smrti učiteljice Katarine Mihelčič, solidine in splošno spoštovane nastavnice. Ker je trpela na živcih in ni mogla spati, je Mihelčičeva pogosto jemala brom in veronal, da je lažje zaspala. Tudi 17. febr. je vzela zvečer dozo veronala, nakar je trdno zaspala in se ni več prebudila. Ko se tudi naslednjega dne ni prebudila, so jo prepeljali v bolnico, ali pomoč je prišla prepozno; nesrečno učiteljico je zadela kap vsled zastrupljenja z veronom. Dosegla je starost 45 let.

Peter Zgaga

Pred kratkim se je v New Yorku tajno poročil šestnajstletni šolar Louis Cavello z nekim šestnajstletnim dekletom. Ko sta šla po poročno dovoljenje, sta uradnika za par let nalagala. Včeraj se je pa mladi zakonec ustrelil, ker so njegovi starši in stariši njegove žene hoteli zakon razveljaviti.

To je mala sličica iz velikega New Yorka. Slika iz vemelesta, kjer se vse prehito dela in prehitro in prekratko živi.

V Franciji cene strahovito naraščajo. Posebno pijača se je jako podražila. Še bolj naj se podraži, tako naj bo draga, da se niti bogatim Amerikancem ne bo več izplačalo hoditi pit na Francosko. V tem slučaju, bi bilo v Ameriki presneto hitro dovoljeno vino in pivo.

V senatu in v poslanski zbornici se vrši velika borba za prehibicijo in proti nji. Čuti je vsakovrstne glasove ter najrazličnejše pametne in bedaste dokaze Pa tudi kaka zamimiva pade včas vmes.

Tako je naprimer pred kratkim senator Kendrick iz Wyominga prečital prošnjo za vino in pivo.

Prošnjo je podpisalo šestnajststo državljanov v državi Wyoming.

Kako so vendar nekateri ljudje naivni!

V sedanjih časih se ne da s prošnjami nič opraviti. Niti enega kozarčka pijače skoro ni nogoče izprostiti.

Kdor hoče dandanes imeti dobro pivo in vino, mora pošteno plačati.

To naj bi si zapomnil senator Kendrick. In to naj bi si zapomnilo tistih šestnajst sto volilcev.

Lepo in velokodno je odpustiti svojim sovražnikom.

Tisočkrat bolje in tisočkrat bolj velokodno je pa odpustiti svojim prijateljem.

Mokrači trdijo, da je ta dežela mokra kot ni bila še nikdar v zgodovini.

Suhači trdijo, da ni bila dežela še nikdar tako suha kot je sedaj. Oboji podpirajo svoje trditve z neoporečnimi dokazi.

Ali ni potemtakem neznansko čudno, da niso niti mokrači, niti suhači zadovoljni?

Na svetu so danes naslednje velesile:

Združene države, Anglija, Japonska, Francija in — Mussolini.

Slavo doseže ponavadi le tisti človek, ki je toliko srečen, da o pravem času umre.

Rojak je čital v listih, da so našli v Coloradi štirideset let staro človeško okostje.

Ta pa je bosca, — je vzklil, — saj je bila Amerika komaj pred petsto leti odkrita.

Vprašanje:

Poskušaj, Peter: — Jaz imam punco, pa ne vem, kako bi se ji prikupil. Od mene noče nobenega darila, rada pa sliši, če ji rečem kako dobro in lepo besedo. Sedaj ji pravim "moja lepa mučička" pa se ji strašno dobro zdi. Ali je prav, če ji tako pravim?

Tvoj prijatelj pekar, (kateri se bo, ko jo Velikonoči oženil).

Odgovor: Čestitam! Samo glej, da ji po treh ali štirih mesecih ne boš rekel "o ti salamenska mačka".

Italija je eksportirala v Ameriko slamnike.

Proti temu nima nihče ničesar. Le s slamatimi glavami, ki jih ima v svoji vladi, naj nas nikar ne skuša osrečiti.

PIRUHI za VAŠE v STAREM KRAJU

Se vedno lahko razveselite svojce v domovini za Veliko Noč, ako jim nakažete darilo v denarju potom brzojavnega pisma. Izplačilo se izvrši tekom enega tedna, stroški pa znašajo samo \$1.—

FRANK SAKSER STATE BANK

32 Cortlandt St., New York, N. Y.

Henry Murger:

LA BOHEME

Slike iz življenja ciganov.

(Nadaljevanje.)

— To je hujše kot Gamahova večerja, — je pristavil Marcel.

Obed je bil v provencaški restavraciji na rue Dauphine, znameniti po svojih literarnih natankarjih in svojem ayoliju. Ker je bilo treba prihraniti prostor za večerjo, so pili in jedli zmerno. — Znanstvo, napravljenost snoti med Collineom in Schaunardom in pozneje z Marcelom je postalo priručnejše. Vsako izmed štirih mladih ljudi je izobesil zastavo svojega mnenja o umetnosti; vsi štirje so spoznali, da so imeli enako srčnost in isto upanje. Pri razgovoru pa debati so zapazili, da imajo enake simpatije in da ima njihov duh isto spretnost v komičnosti, ki razveseljuje, pa ne rani, in da ni nobena lepa mladostna čednost pustila praznega prostora v njihovem srcu.

Na koncu pojedine, ki se je končala z neko svečastnostjo, je vstal Rudolf in napil na bodočnost. — Colline pa je odgovoril s kratkim govorom, ki ni bil vzet iz kakšne stare knjige, ni spadal v nobenem oziru k lepemu slogu, govoril je čisto preprosto domač jezik, ki tako dobro pove to, kar slabo izreče.

— Kako bedast je ta filozof! — Je dejal Schaunard, ki je bil vtaknil nos v kozarec, — sili me da prilijem vode k vinu.

Po obedu pa so šli na kavo k Momisu, kjer so bili prebili prejšnji večer. Od tega dne je postala ta kavarna nezgodna za druge goste.

Po kavi in likerju se je vrnila ciganska zadruga, sedaj definitivno ustanovljena, v Marcelovo stanovanje, ki je dobilo ime Schaunardov elizij. Medtem ko je šel Colline naročat večerjo, ki jo je bil obljubil, so si drugi preskrbeli rakete in druge priprave za umetni ogenj; in preden so se li nizo, so zažgali skozi okna mogočen umetni ogenj, ki je zagal vsa hiša in med katerim so štirje prijatelji gologlavi peli:

— "Slavimo, slavimo, slavimo ta dan!"

Druga dne so se znova sešli, a to pot ni bilo videti, da bi se temu čudili. Preden so se vrnilo vsak na svoj posel, so šli skupno na obilen zajtrk v kavarno Momis, kjer so si dali sestanek za večer. In dolgo časa so jih videli, kako so trdovratno vsak dan sem prihajali.

To so glavne osebe, ki jih bomo srečavali v kratkih pripovedkah, iz katerih je sestavljen ta zvezek, ki ni roman in noče biti nič drugega, kakor to, kar pove njegov naslov: kajti Slike iz ciganskega življenja niso nič drugega kot študije običajev, kojih junaki pripadajo razredu, o katerem so dosedaj slabo sodili; njegova največja napaka je nered; in še lahko navedemo kot opravičilo, da je celo ta nered potreba, ki jih jo nalaga življenje.

II.

Poslanec Previdnosti.

Schaunard in Marcel, ki sta se že zjutraj hlabro oprijela posla, sta natanko ustavila delo.

— Vraga! Kako lačno vreme je! — je rekel Schaunard in malomarno pristavil: — Ali me bo danes zajtrka?

Marcel je bil videti zelo začuden nad tem vprašanjem, ki je bilo sedaj videti bolj neupravičeno kot kdajkoli.

— Od kdaj se zajtrkuje dva dni zaporedoma? — je rekel. — Večraj je bil četrtek.

In popolnil je svoj odgovor s tem, da je pokazal na to cerkveno zapoved:

Ne jej ob petkih in mesu in ne podobnega blaga!

Schaunard ni vedel, kaj bi odgovoril in se je zopet lotil slike, ki je predstavljala ravno, na kateri sta rasti rdeče in modro drevo, ki sta si dajali sročje z vejami.

V tem trenutku je potrkal vrtar na vrata. Prinesel je pismo za Marcela.

— Stane tri groše, — je rekel. — Res? — je odvrnil umetnik.

— Dobro, ostanete nam jih dolžni.

In zaprl mu je vrata pred nosom.

Marcel je vzel pismo in ga odprl. Po prvih besedah je začel delati po sobi akrobatske skoke in je zapel sledečo znamenito romanco, ki je naznanjala pri njem višek veselja:

— "Bili so štirje mladi fantje, vsi štirje močno bolani; peljali so jih tja v špital, o joj, o joj!"

— Dobro, — je rekel Schaunard in nadaljeval:

— "Dejali so jih v posteljo eno, od spredaj dva, od zadaj dva..."

— To že vemo.

Marcel je povzel:

In prišla je k njim sestra drobčkana,

oj, oj, oj, oj!

Marcel je utihnil.

— Na, — je rekel in pomolil pismo prijatelju. — Glej!

Bilo je povabilo na obed k neke mu poslanca, prosvetljenemu začetniku umetnosti in posebno Marcela, ki mu je bil nastikal njegovo hišo na knetihs.

— To je za danes, — je rekel Schaunard; — nesreča je le, da list ne velja za dve osebi. Toda zares, zdaj mi padaj v glavo, tvoj poslanec je ministerjalni; ne moreš, ne smeš sprejeti; tvoj princip ti zabranjuje jesti kruh, namočen z ljudskim potom.

— Kaj! — je rekel Marcel, — moj poslanec je v levem centru; oni dan je glasoval proti vladni. Sicer pa mora imeti zame kakšno naročilo; obljubil mi je, da me bo predstavil v družbi; in potem, glej, naj de bo petek, čutim požrečnost kot kak Ugolino, zato grem danes na obed, pa basta!

— So še drugi zadržki, — je povzel Schaunard, ki je bil vendar ljubosumen na dobro srečo, ki je zadela njegovega prijatelja, — ne moreš iti v mesto na obed v rdeči bluzi in nosaški čepici.

— Pojdem in si izposodim obleko pri Rudolfu ali Collineu.

— Nespametni mladenič, ali pozabljaš, da je minilo že več kot dvajset dni v mesecu in da počiva ob tom času obleka teh gospodov že zidavna v zastavljalnici?

— Do petih bom že dobil črno obleko, — je dejal Marcel.

— Tri tedne sem rabil, da sem jo dobil, ko sem šel na stanovanje svoje sestra bratrance; pa je bilo v začetku januarja.

— No, potem bom šel, kakršen sem, — je povzel Marcel. — Ne pustim, da bi rekli, da me je malenkostno vprašanje etikete zadržalo pri prvem koraku v družbo.

— A propos, — je prekinil Schaunard, ki mu je bila velika zabava, da je jezil svojega prijatelja, — in čevlji!

Marcel je odšel tako razburjen, da je nemogoče popisati. Čez dve uri se je vrnil z ovratnikom.

— To je bilo vse, kar sem mogel najti, — je žalostno rekel.

— Ni bilo vredno letati za to malenkost, — je odgovoril Schaunard; — tu je toliko papirja, da bi jih lahko napravil iz njega ceducat.

— Toda, — je dejal Marcel in si pulil las, — imeti morava vrednostne papirje, za vraga!

In iskal je dolgo po vseh kotih v obeh sobah.

Ko je iskal celo uro, je zbral kostim, takole sestavljen:

1 škotske hlače,

1 siv klobuk,

1 rdečo ovratnico,

1 zamazano rokavico, ki je bila nekoč bela,

1 črno rokavico,

— Za silo bosta to dve črni rokavici, — je rekel Schaunard.

Toda ko boš oblečen, boš kot solnčni spektrum. Ne de nič, saj si slikar.

Strašna drama v Bjelovaru.

V Bjelovaru se je odigrala strahovita rodbinska drama, ki je po svoji vsebini tako grozna, da ji je težko najti primera. Pravi vzroki, kakor tudi podrobnosti, ki so se vršili pred to tragedijo, še niso popolnoma razjasnjeni in to iz edinega razloga, ker policijske oblasti niso mogle zaslišati niti očeta niti matere, dočim je sin napadalec težko duševno zbolel.

Ko je Bjelovar ležal še v globokem spanu, se je začelo iz neke hiše v Kacičevi ulici zamolklo ječanje, ki je postajalo vedno močnejše. Neki mimoidoči pekovski pomočnik je postal zgovoren in se ustavil pred dotično hišo. Nenadoma je zaslišal obupne klice: — Na pomoč! Ljubljene moj, pusti majko, pusti mene! — Ne vedoč, kaj se dogaja v hiši, je odšel pekovski pomočnik na policijo, kjer je prijavil, kar je slišal.

V trenutku sta prišla dva redarja na označeno mesto. Ker nista mogla v stanovanje upokojenega polkovnika Adolfa Turčiča, sta udrla vrata, nakar se jima je nudil strašen prizor. Na tleh je ležala vsa okrvavljena in napol naga polkovnikova žena v nezavesti. Na životu je imela polno težkih ran, iz katerih je bila kri. Malo dalje je ležal ves razmrvarjen in krvav polkovnik Turčič. Soba sama je bila v največjem neredu. Vsaka stvarica v njej je pričala, da se je pravkar odigrala velika rodbinska drama, za katero je težko najti besed, s katerimi bi se mogla opisati.

Med tem je Marcel poskušal čevlje.

Usodno! Bila sta oba za isto no-go.

Umetnik, ki je bil že ves obupan je zapazil tedaj v kotu star čevljev, v katerega je metal rabljene mehurje za barve. Tega se je polastil.

— Od Garryeka k uganki, — je dejal njegov ironični tovariš; — ta je končast, oni oglat.

— Tega ne bom videl, če ju izloščim.

— To je misel! Sedaj ti manjka samo še neobhodna črna obleka.

— Oh, je rekel Marcel in se grizel v pest, — če bi jo imel, bi dal deset let svojega življenja in deset roko, vidiš!

Slišala sta iznova trkati na vrata. Marcel je odprl.

— Gospod Schaunard? — je spregovoril tujec in obstal na pragu.

— Tu sem, — je odgovoril umetnik in ga prosil, naj vstopi.

— Gospod, — je dejal neznanec, — ki je imel enega izmed onih dobrodušnih obrazov, ki so tip iz province; — Moj bratranec mi je veliko govoril o vašem talentu za portret; in ker nameravam odpotovati v kolonije, kjer sem zastopnik rafinerij mesta Nantes, bi želel pustiti svoji rodbini kak spomin o sebi. Zato sem vas obiskal.

— O sveta Previdnost! — je šepetal Schaunard, — Marcel, daj gospodu stol!

— Ime mi je Blancheron, — je povzel tujec; Blancheron iz Nantesa, zastopnik sladkorne industrije, bivši župan v V...; kapetan nacionalne garde in avtor brošure o sladkornem vprašanju.

— Sem zelo počaščen, da ste izbrali mene, — je rekel umetnik ter se poklonil zastopniku rafinerij.

— Kako želite imeti portret?

— V miniaturi, kakor je ta, — je povzel Blancheron in pokazal na portret v oljnatih barvah; — kajti za zastopnika kot za mnogo drugih je to, kar ni etenska slika, miniaturna, vmes ni ničesar.

Ta naivnost je dala Schaunardu merilo za možaka, s katerim je imel posla, posebno, ko je to pristavil, da želi, da je njegov portret slikan s finimi barvami.

— Ne rabim nikdar drugih, — je odvrnil Schaunard. — V kakšni velikosti želite portret, gospod?

— Kot ta, — je rekel in pokazal na platno, visoko dvajset palcev.

— A kolikd bo to stalo?

— Petdeset do šestdeset frankov; petdeset brez rok, šestdeset z rokami.

(Dalje prihodnjik.)

Presenečena redarja sta za trenotek obstala, nato pa se instinktivno obrnila proti sosednji sobi. Lahmo sta vstopila in sta opazila tamkaj na postelji polkovnikovega sina, komaj 19 let starega Dragutina, ki je ležal na trebuhu in imel glavo zarito v blazino. — Prijela sta ga za roke. Toda v tem trenutku je skozi vse prostore odjeknil blazen krik. Dragutin, ves razmršen in izbuljenih oči je skočil proti redarjema, da ju napade. Redarja sta takoj spoznala, da muata pred seboj umobolnega človeka. Medtem so se zbudili tudi sosedje, s katerih pomočjo se je komčno posrečilo mladeniča obvladati in ga odvesti na policijo. Takoj nato je bila obveščena tudi bolnica in so bili njegovi nesrečni starši prepeljani v bolnico, kjer so dobili prvo zdravniško pomoč.

Po raznih poročilih je polkovnikov sin Dragutin kazal že nekaj časa znake duševne zmedenosti. Zato je moral zapustiti šolo kakor tudi službo v Zagrebu. Vrnil se je potem k svojim staršem v Bjelovar, ki so ga obsipali z največjo roditeljsko nežnostjo in ljubeznivostjo. Kljub temu je Dragutin v trenutku popolne duševne zmedenosti kot najtužnejši akt izvršil zločin, za katerega ne more odgovarjati. Njegova bolezen je tako težka, da bo oddan v blaznijo.

Grozna drama je napravila v sicer mirnem Bjelovaru izredno velik vtis. V mestu se ne razpravlja drugega kakor o tej nesrečni tragediji. Položaj polkovnika in njegove žene je zelo kritičen.

ZITA TOŽI JUVELIRJE

O prodaji draguljev habsburške hiše, ki jih je odnesel pregnani cesar Karl s seboj v Švico, se je toliko pisalo, da so te stvari gotovo vsem v dobrem spominu. V naglici so pregnani Habsburžani odnesli s sabo kar so utegnili. Čim so se namreč pojavili na obzorju oblaki, ki so grozili monarhiji s poginom, je poslal komornik grof Berchtold celo vrsto dragocenih predmetov v Švico, kjer so dragocenosti čakale na prihod pregnane dinastije. Najdragocenejši predmet med temi dragulji je bil znan "Florentinec", ki ga je izgnal burgundski vojvoda Karl I. 1476 v bitki pri Gransonu in je našel istega čisto navaden vojak na cesti ter ga smatral za kos stekla. Vpjak je prodal dijamant nekemu cestinarju, ki tudi ni poznal njegove prave cene. Šele ko se je izkazalo, da se kamen ustavlja tudi težko obloženemu vozu, je cestinar "steklo" shranil ter ga pozneje prodal župniku iz kraja Montaignyja. Prebrisani župnik je plačal za dragoceni kamen samo en goldinar, prodal ga je pa že boljše. Nato je začel dijamant menjavati lastnike v zelo naglem tempu. Ko je posestvo Medicejev pripadlo Francu Lotarinške-mu, je prišel v njegovo posest tudi kamen, ki pa ni prinesel lastnikom nobene sreče.

V začetku leta 1921 je postal bivši cesar Karl pri prodaji avstrijskih kronskih draguljev žrtev nezastopne goljufije. Frankfurtski juvelir Sontheimer, ki je ustanovil radi nakupa ponujanih mu dragocenosti posebno družbo z imenom Perlesco, je sklenil z upraviteljem premoženja bivšega cesarja sramotno kupčijo. Šele naknadno so prepričali Karla, kako je nasel brezvestnim sleparjem. Pozneje se je vršila v Švici razprava, toda kaj, ko je bila pogodba sklenjena in podpisana in se je dalo ugovarjati samo načrtu prodaje, nikakor pa ne prodaji sami.

Bivši habsburški cesarski dom je bil takrat oškodovan za približno tri milijone švicarskih frankov in sedaj toži cesarica Zita frankfurtskega draguljarja na povračilo te vsote. Seveda je zelo malo upanja, da bo to pravdo dobila.

ROJAKI, NAROČAJTE SE NA "GLAS NARODA", NAJVEČJI SLOVENSKI DNEVNIK V ZDR. DRŽAVAH.

POSNEMOVALEC

LANDRU-JA

Pariskim oblastim in javnosti še vedno dela mnogo preglavice zagonetni zločinec Delormel. Oblasti so na vse strani in na vse krminalne urade poslate njegove slike, da ugotove njegovo pravo ime — toda vse je ostalo dozdaj brezuspešno. Verjetno je, da pariška policija ne bo nikdar in nikoli odkrila pravega imena Delormela, ker se je ta povsod pojavljal ne samo pod drugim imenom, temveč tudi vedno z drugo masko. Delormel, ki je v Marseilleu umoril hotelirko Baure, nima nikake sličnosti z zločincem, ki je umoril ter oropal vdovo v kraju Cete, dasi je dokazano, da je obe umoril Delormel. V raznih mestih se je lo-pov pojavljal v drugačnih maskah.

Direktnih dokazov policija proti zločincu sicer nima, vse indicije pa kažejo, da je brezdomno večkrateno morilec n da je tudi identičen s kupčevalci z dekleti, ki je skušal v zadnjih letih spraviti več mladih Francozinj v javne hše v Alžiru. Policija je izsledila prodajalko listov iz Versailles, katero je skušal Delormel pred dvema letoma pregovoriti, da pojde z njim v Alžir. Dekle je v Delormelu spoznala le enega, ki je hotel njo ter dve njeni prijateljici zvabiti v past. Delormel je takrat fasil berke ter imel svetle lase. Dekle je zločince spoznalo po njegovih očeh. Delormel pa seveda zatruje, da prodajalke še nikdar v življenju ni videl.

Zli se, da Delormel pohaja iz Valence, zakaj iz omenjenega mesta se je prijavilo mnogo oseb, ki so na podlagi v listih objavljene fotografije spoznale svojega sorojaka, ki je pred desetimi leti na zagoneten način izginil iz Valence. Opis pogrešane se popolnoma vjema tako glede zunanosti kakor tudi glede duševnosti zagonetnega zločince. Izginuli je bil zelo nadarjen mladenič, obvladal je pet jezikov v govoru in pisavi, bil je talentiran risar, izvesten družabnik ter spreten vijolinist. Vse to se popolnoma vjema z ar-tiranim Delormelom. Kriminalne oblasti še nadalje vodijo intenzivno preiskavo.

ŠIVALKE

ki znajo dobro šivati moške slani-ke na box-mašinah, dobe stalno delo in dobro plačo.

SIL-GOR.

1921½ Greene St., New York City. (2x 19.20)

NAZNANILO.

Naznanja se vsem članom Slovenskega Doma v Pittsburghu, Pa., da se je glavno leto sejo Slovenskega Doma odgodilo od 1. nedelje na 4. nedeljo v aprilu, to je 25. aprila 1926 in sicer ob 2. uri popoldne v plesni dvorani.

Na tej glavni članski seji bo na dnevnem redu več važnih zadev. Na dnevnem redu bo tudi volitev novega odbora Slovenskega Doma. Zavoljo tega je dolžnost vsakega člana, da se zagotovo in pravočasno te seje udeleži.

Z bratskim pozdravom

Ivan Varoga,

tajnik Slov. Doma.

NAZNANILO.

Rojakom naznanjamo, da je postal naš zastopnik za Cleveland in okolice

Mr. LOUIS RUDMAN,

ki je v Indianapolis, Ind., zastopal naš list nad dvajset let. Pred kratkim si je ustanovil stalno bi-vališče v Clevelandu ter nam sporoči, da namerava tudi v Clevelandu vršiti isto delo za naš list, ki ga je tako uspešno vršil v Indianapolisu.

Mr. Rudman je mož poštenjak od nog do glave ter mu v vseh ozirih lahko zaupate. Pravico ima pobirati naročnino za naš list, sprejemati denar za oglase in naročila za knjige, ki jih ima Glas Naroda v zalogi.

Rojakom ga toplo priporočamo ter želimo, da mu gredo na roko.

Uprava "Glasa Naroda".

NAZNANILO.

Rojakom v Sheboygan, Wis., Kenosha, Wis. in okoliči naznanjamo, da jih bo obiskal naš zastopnik

Mr. J. KOREN,

katerega toplo priporočamo. On je pooblaščen pobirati naročnino in naročila za razne knjige, ki jih ima "Glas Naroda" v zalogi, kakor tudi naročila za oglase.

Uprava "Glas Naroda".

NAZNANILO.

Rojakom v Chicago, Ill., naznanjamo, da jih bo obiskal naš zastopnik

Mr. J. FABIAN,

ki je pooblaščen pobirati naročnino, kakor tudi naročila za oglase in knjige, ki jih ima "Glas Naroda" v zalogi.

Rojakom ga toplo priporočamo.

Uprava "Glas Naroda".

Pozor čitatelji.

Opozorite trgovce in obrtniki, pri katerih kupujete ali naročate in ste z njih postrežbo zadovoljni, da oglašujejo v listu "Glas Naroda". S tem boste vstregli vsem.

Uprava "Glas Naroda".

PRISTNI BOLGARSKI ŽELIŠČNI ČAJ

Vzemite ga vraga za odpravo prehladov in zaščito proti influenci, gripi in pljučnici.

Zapomnite si, da izdelujejo Bolgarski Želiščni Čaj za nad 25 let ter ga danes milijoni uporabljajo za odpravo v slučaju revmatizma, zaprtja ter žolčnih, jetrnih in ledvičnih neredov.

Vprašajte svojega lekarnarja za moj pristni Bolgarski Čaj z molim imenom na rdeči in rjavi škatli. Priporočajo ga zdravniki in ga prodajajo lekarnarji vsepovsod 35c, 75c in \$1.25.

Opomba: Velika družina nad bi imela mojo veliko škatlo za 5 mesecev. Pošljite mi \$1.25 in jaz vam bom takoj poslal. Naslovite name: H. H. von Schlick, President, 824 Locust St., Pittsburgh, Pa.

H. H. VON SCHLICK

mož z Bolgarskim Čajem.

PRVO

SKUPNO POTOVANJE V JUGOSLAVIJO

s parnikom "PARIS"

10. aprila 1926.

DRUGO SKUPNO POTOVANJE

s parnikom "PARIS"

22. maja 1926.

Potniki bo spremljal naš uradni prav do Ljubljane. Pazil bo na priljage in gledal posebno na to, da bodo vsi potniki udobno in brezskrbno potovali.

Na razpolago imamo posebni oddelek za naše potnike, najboljše kabine v sredini parnika z 2., 4. in 6. posteljami.

Vozni list stane do Ljubljane \$116.77 z vojnim davkom in železnico vred, za tja in nazaj pa samo \$206.00 in \$5.00 vojni davek.

Vsi potniki, ki so se kdaj vozili s tem parnikom, so bili zadovoljni z vožnjo, kabini, hrano, postrežbo, sploh z vsem tako, da so ta parnik tudi drugim priporočali.

Kdor želi potovati, naj se obrne za pojasnila čimprej na:

FRANK SAKSER STATE BANK

82 Cortlandt Street : New York, N. Y.

Slovensko - Amerikanski Koledar

za leto 1926.

je gotov in smo ga razposlali vsem, ki so ga do zdaj naročili.

Letos je zelo zanimiv in bo vsak zadovoljen.

Cena mu je 50c.

Kdor ga želi imeti naj pošlje znamke ali pa money order.

"GLAS NARODA"

82 Cortlandt Street, New York, N. Y.

Pozor rojaki!

V zalogi imamo

SVETO PISMO

(stare in nove zaveze)

Knjiga je krasno trdo vezana ter stane \$3.00.

Slovenic Publishing Company

82 Cortlandt Street New York, N. Y.

BELE ROŽE

ROMAN V DVEH DELIH

Za "Glas Naroda" priredil G. P.

51

(Nadaunjevanje)

— In dete, Iris, — ga je prekinila Sigrid, — ali ni bilo svari-
lo, ki sta ga imela vsaki dan pred očmi? Kako so se mogli moji sta-
riši premagati, da so jo trpeli poleg svojega lastnega otroka?

Knez je pomilovalno zrl na svojo svakinjo.
— Ti si povsem naravno razburjena, — je rekel mirno. — Veli-
kost te žrtve ljubezni boš šele razumela, ko boš vzbudila v spomi-
nu celo svoje življenje, ki je bilo tudi življenje Iris. In vendar ni bi-
la to za tvoje stariše nikakoli požrtvovalnost, kajti navdajala jih je
ljubezen, ki vse preмага.

Sigrid se je skoro plaho ozrla v kneza. Ni ga razumela in ni
mogla pojmiti njegovega velika srca, ki je bilo tako popustljivo z
napakami drugih, ki je vedno iskalo olajševalne momente ter jih
tudi nasilno obdruževala je to velikodušno potezo, a se ni mogla dvig-
niti do njegove višine.

Knez je smatral njen molk za znamenje, da je postala istih mi-
slí kot on in vsled tega se je pripravil, da zapusti knjižnico, v
prepričanju, da mora vsakdo sam prebaviti svoje utise.

— Se nč kaj, — mu je rekla Sigrid, — Al je moj oče govoril s
teboj glede svoje sestre?

— Seveda, — je odvrnil knez prijazno. — To mu je dobro de-
lo, kajti zelo jo je ljubil. Med nama ni bilo nobenega zadržke glede
tega žalostnega predmeta. In, — je dostavil, — olajševalne okoliš-
čine, katerih ni mogel najti posvetni sodnik, sva nato iskala in ne
zaman. Jeza preko groba ne more oplemeniti, — pokorila se je,
uhočica in mi ljudje bi se morali s tem zadovoljiti. Vse ostalo je
stvar Boga.

Priklimal ji je resno ter odšel. Pri vratih pa se je še enkrat obr-
nil, stopil tik k Sigrid ter ji položil roko na ramo.

— Saj ti smem zaupati! — je vprašal zelo resno. — Ona se je
izognila njegovemu pogledu.

— Zaupati? V čem, Marcell?

— Sigrid, ti me moraš vendar razumeti. Pripovedoval sem ti
to žalostno povest, ker računam s teboj, ker te smatram za svojo na-
ravno zaveznico, da ohraniti Iris v veri, da je tvoja sestra. Nikdar
ne sme lutiti, koga dete je, kajti to bi ji zastrupilo življenje. Ali
hočeš postati dedič dela ljubezni tvojih starišev, ali pa sem se zmo-
til v tebi?

— Ne, ne, — je vzkliknila hitro, kajti hotela je ohraniti nje-
govo dobro mnenje. — Zate hočem storiti vse, vse zamočati . . .
— To ne zadostuje, Sigrid, — je rekel knez resno. — Radi mi-
ru njenega življenja je potrebno, da se zadrži od Iris vse, kar bi
moglo ogroziti njen mir. Zrasli ste kot sestri in nenadno poznava-
nje, da nista, ne more uplivati na tvoja čustva naprem njej, — kaj-
ti v takem slučaju bi živila ti zastoj. Sigrid, ali nimaš prav?

— Da, — je priklimala. — Moj Bog, kako očarljiv je bil zanj
glas tega moža!

— Potem mi daj svojo roko in obljubi, da boš prizanesla Iris.
Položila je svojo ledeno-mrzlo desnico v njegovo in blede us-
nice sta mrmrali nerazumljive besede. Knez je zapazil njeno veliko
glinjce ter smatral podano roko za obljubo.

— Hvala ti, Sigrid, jaz ti zaupam.

Še en pozdrav in odšel je.

Sigrid je ostala sama, v nepopisnem duševnem stanju. Izprva
je še vedno donel v njej glas kneza, njegove priproste in prisrčne
besede, a naenkrat je izbruhnila v njej zopet vsa trpkost raditega,
da je morala celih dvajset let nevedoma deliti ljubezen starišev z
Iris. O, če bi bila to vedela! Vsiljivo ki pognala tjakaj, kamor je
spadala: med izobčence družbe. Hčerka usmrčene zločinke, ki je
vrohnela kje na pokopališču za samomorilce! Seveda, bila je Vrb-
ska in Sigrid, je bila ponosna na svoje ime in na svoje neomadeže-
vano pokolenje, Vrbška! Da, sedaj se ne sme nanovo spraviti na
površje povesti, ki je ravno zapadala pozabljivosti. In vendar, —
sedaj se je spomnila Sigrid povesti o belih rožah Ravensberških,
katero je pripovedoval profesor in nato ji je padlo v glavo, da je
tudi Spini zasledil žalostno povest v starih listih. Ne, takih pove-
sti, ki stavlajo na sramotni oder ime stare plemiške družine, se nik-
dar ne pozabi. Sigrid se je porogljivo nasmešnila, ko je razmiš-
ljala o tem, kako bi mogli ajeni znanci za hrblom govoriti: — Ona
je nečakinja one grofice Ravensberške, ki je bila takrat usmrčena,
ker je umorila svojega moža. Saj veste . . .

Hodeča po knjižnici goripol se je ogrevala Sigrid od svojih
listnih misli, kajti ljubosumnosti, sovraštva, zavisti in zaničevanju
se je pridružil še peti, fanatizem, — strašen zaveznik, najhujši vseh
demonov, ki povede svoje žrtve preko trupel in zločinov tjakaj,
odkoder je sam prišel: v umobolnico.

Sigrid se je naenkrat čutila zelo dvignjeno. Do danes je njena
vest zadrževala domene, a sedaj, ko je bilo treba oprostiti ljubljene-
ga moža iz nevednih vezi, je opravičeval fanatizem vse, prav vse.
Kar naj se zgodi sedaj, mora biti dobro premišljeno. Iti k knezu:
ter mu predložiti nevednost in nemoralnost zakona z zaznamovano,
bi bilo pridigati gluhim ušesom. To je dobro vedela. Zasedljeni si
ne puste odpreti oči in nočejo videti. In vendar, — če bi šla sedaj k
njemu, mu padla pred noge in ga prosila, — on bi jo smatral za
blazno, ker je začaran. In če bi z nenadnim sunkom prerezala vezi...

Pravčasno pa si je rekla Sigrid, da presojačo sodišča takja ju-
naštva povsem napačno. Kdo ve, če ni mogoče ona Marija Ravens-
berška z onim strelom izvršila junaško dejanje, za katero se je mo-
rala pokoriti na morišču. Seveda je bilo junaštvo, kajti bila je Vrb-
ška! Sramotni znak je pritisnil nanjo šele krvnik. Če bi ostalo de-
janje tajno, potem . . .

— Da, tajno mora ostati dandanes tako dejanje, kajti svet ne
razume več teh višin samozatajevanja, — tajno. In znamenje Kajna?
Ali ga daje dejanje samo ali pa javna sramota? Ne, sramotni znak
pritisne šele krvnik — ali pa dejanja? — odvisno je ravno od tega,
iz katerega motiva je bilo dejanje izvršeno. O, motivi Sigrid so bili
veliki in vzvišeni. Oprostiti ljubljene, Marcella Višegradskega,
hčerke osramočene, rešiti njegovo dušo tega zakona, to je bilo nekaj
velikega! In če je zahtevala kot plačo za to oproščeno oproščene-
ga samega, da mu osladi življenje, ali je bilo to preveč?

Ko je stala Sigrid v knjižnici knezu nasproti ter so njegove be-
sedne vedno bolj mešale njene občutke ter ustvarile v njej razpolože-
nje, ki je pretlo zamoriti vse druge občutke, vse spomine na sre-
no mladost, je begala Iris po gradu, da jo poišče, kajti pošta je pri-
šla darilo za Sigrid, veliko sliko, ki je kazala grofa in grofice
Vrbško, izvršeno na umetniški način po dobrih fotografijah obeh za-
melih.

(Dalje prihodnjik.)

Arkadij Averčenko: ..

Ninočka.

Načelnik odeljenja Miškin je po-
klical v kabinet svojo strojepisko
Ninočko Rjadnovo, ki dal dva re-
ferata in ji ukazal, naj ju prepíše
na čisto.

Ko ji je izročil papirje, jo je
pogledal od blizu v lice, in ker je
bil lep solnčen dan, jo je danes
privrkat natančno videl.

Pred njim je stala lepa gospo-
dična, srednjega stasa, z visokimi
grudmi. . . Njeno lepo, belo lice
je bilo mirno in le v očeh so se ji
svetile iskricke bakrenega solnčnega
sijaja.

Miškin je stopil bližje in ji re-
kel:

— Tako torej, tole boste, kakor
sem rekel. . . tole boste prepisali.
Ali vam mogoče dajem preveč de-
la?

— Zakaj? — se je začudila Ni-
nočka, — saj sem vendar za to
plačana.

— Da, da, plačani ste. To je res
da ste za to plačani. Ali vas ne
bole prsi, če preveč pišete? Greh
bi bil za te lepe prsi. . .

— Mene prsi ne bole.

— To mi je miho. Ali vam ni
hladno? Tako tenko in prozorno
bluzico nosite. . . Glejte, na rame-
nih se vam celo vidi telo. Ali ima-
te dobre mišice na ramenih?

— Gospod, pustite moje mišice
v miru!

— Punčka moja. . . Samo tre-
notek! Čakaj! Zakaj hočeš stran?
Samo za rokav bom. . . Glej, kako
je prozoren!

— Iapustite roko! Mene boli.
Kako si drznete, nesramnež!

Ninočka Rjadnovo se je izgrga-
la iz žilavih in drhtečih rok sta-
rega Miškina in je šla v sosedno
sobo, kjer so delali drugi uradni-
ki. Lasje so se ji nagubila na eno
stran, a roka je je nadi lahtjo ze-
lo bolela.

— Čakaj, pačka! — je šepetala
Ninočka, — Tega ti ne odpustim!

Pokrila je pisalni stroj, se ob-
lekla, šla iz sobe in obstala na tro-
toarju.

Zamislila se je.

— Kam grem? K advokatu.

Advokat Ježiničkov je sprejel
Ninočko takoj in jo resno poslušal.

— E, kakšen podlež! In tak sta-
ree! Kaj mislite ukreniti? — jo
je ljubeznivo vprašal Ježiničkov.

— Ali bi ga ne bilo mogoče iz-
gnati v Sibirijo? — ga je vpraša-
la Ninočka.

— V Sibirijo? To baš ne gre. . .
Ali lahko ga pozovemo na odgo-
vor.

— E, prosim vas, pozovite ga!

— Ali imate kakšno pričo?

— Jaz sama sem vendar priča,

— pravi Ninočka.

— Ne, oni vas je gujavil, Ali,
če nimate ravno priče, morda so
ostali kakšni sledovi nasilja?

— Seveda, v svojem brezstid-
nem razburjenju me je zgrabil za
roko! Gotovo je ostala modrina.

Advokat Ježiničkov je ves žami-
ljen pogledal krasno Ninočkino
telo, njene rdeče ustnice in lepi
obraz, ki so po njem tekale solze.

— Dajte, da vidim roko, — je
rekel advokat.

— Tu, pod bluzo.

— Da, toda potrebno je, da sle-
čete bluzo.

— Ali vi ste advokat, in ne
zdravnik, — se je začudila Ninoč-
ka.

— To ni nič. Funkcije advoka-
ta in zdravnika so si tako slične,
da večkrat segajo ena v drugo.

Ali veste, gospodična, kaj je to:
alibi?

— Ne, ne vem.

— No, glejte, to je baš to. Da
morem ugotoviti, da prekršitev
zakona eksistira, moram predvsem
konstatirati vaš alibi. Prosim vas,
slecite bluzo.

Ninočka je zardela in je začela
zelo nesporno odpenjati gumbe
in spustila bluzo z enega ramena.

Advokat ji je pomagal.

— Vi ne dotikajte se me! — je
zavrnila Ninočka. — Kako si
drznete?

Zadržela je, pograbila bluzo
in se začela oblečti.

— Zakaj se jezite, gospodična?

— Moram vendar dognati vse poten-
kosti nasilja. . .

— Svinja ste vi, gospod! — ga

je prekinila Ninočka, odšla in s
treskom zaprla vrata!

Šla je po cesti in govorila sama
s seboj:

— Zakaj sem sploh šla k advo-
katu? Takoj bi morala iti k zdrav-
niku. . . Tako bo najboljše. Narav-
nost k zdravniku grem. On mi bo
napisal spričevalo o podlem na-
silju.

Doktor Bukovič je bil soliden
starejši človek. Iskreno in živo je
sočustvoval z Ninočko, jo poslušal
do konca, poslal načelnika in ad-
vokata k vragu in rekel:

— Prosim vas, slecite se.

Ninočka je slekla bluzo, ali dok-
tor Bukovič si je pomel roki —
(strokovnjak kakor je bil) in re-
kel:

— Moram vas prositi, da se čiš-
to slečete.

— Kaj naj še slečem?! — se je
razjezila sirota Ninočka. — Oni
me je prijel samo za roko, pa je
dovolj, da vam pokažem samo ro-
ko.

Doktor je promeril s pogledom
Ninočko in njena kakor mleko be-
la ramena, razširil roke in rekel:

— Oprostite, gospodična, ali
potrebno je, da se čisto slečete. —
Moram vas "retrospektivno" pre-
gledati. Dovolite, prosim, da vam
pomagam.

Zapičil se je z razgreti oči
v njena ramena in se nagnil nad
Ninočko. No, čez trenotek je za-
mahnila z roko in mu izbila moč-
nike z nosa.

— Pustite me v miru, gospod!
Bože moj, kako so moški drzni!

Ko je zapuščala hišo, se je raz-
žaljena Ninočka vsa tresla od je-
ze, revica!

— Evo, to so prijatelji človeš-
tva! Inteligentni ljudje! Ne! Tre-
ba jih je razkrinkati, pokazati
javnosti in jih spametovati, te fa-
rice, ki se skrivajo za masko do-
brotnikov človeštva!

Ninočka se je malo sprehajala
in se nekoliko umirila. Potem se
je odločila, da gre k časnikarju
Tutnjavi, ki je bil izredno popu-
laren in znan kot pošten človek
brez napak.

Novinar Tutnjava Ninočke spo-
četka ni sprejel baš prijazno, ali
ko je slišal, kar mu je pravila, je
bil malomarno ves dvorljiv.

— Ha! Koliko časa že to pridig-
am! To so ljudje, ki bi morali le-
giti rane in ublaževati bolesti stra-
dajočih in trpečih. To je propo-
vednik pravde in zaščitnik pona-
žanih in razžaljenih, glejte, te lju-
di, ki jim je deviza: Pravdnost!

Žveri, ki so se še do nedavno hra-
nile s človeških mesom! Ha, ha!
Poznam jih dobro!

— Ali naj slečem bluzo? — je
vprašala Ninočka bojazljivo.

— Bluzo? Čemu? Sicer pa —
lahko jo slečete. Zanima me, da
vidim sledove. . . hm. . . kulture!

Ko je zagledal gola roko in gole
rame Ninočkine, se je Tutnjava
namršil in začel zmajevati z gla-
vo.

— Šalo na stran! Izredne roke i-
mate, gospodična! Ali je lepo, da
kazuje take aparate za izkušnja-
vo moškim? Oblecite se, gospodi-
čna! . . . Ali ne. . . počakajte malo.

Kaj tako diši? In če bi jaz tole tu
poljubil, to pri laktu? A? Mm. . .
Priznajte sami, da s tem vi ne iz-
gubite ničesar, a zame bo to nev-
zanimiv vtis, ki. . .

Tutnjava ni bilo usojeno, da bi
doživel nov zanimiv vtis. Ninočka
mu je snubljenje kategorično od-
bila, se oblekla in odšla.

Ko se je vračala domov, je joka-
la in se smejala obenem.

— Bože moj, kako so moški ne-
umni!

Ta večer je Ninočka sedela do-
ma in plakala. . . Potem, — kakor
bi jo nekaj podražalo, naj komu
potoži vse svoje jade — je odšla k
svojemu sosedu, študentu priro-
nih naukov, Irtenjevju. Študent je
čele dneve in cele noči sedel sklo-
njen nad tiskanimi papirji, radi
tega ga je Ninočka v šali klicala
za profesorja.

Ko je prišla Ninočka, je Irtenjev
dvignil glavo, pogledil lase in re-
kel:

— Sluga pokoren! Če želi Ni-
nočka čaja, je tamle na peči, in

Kretanje parnikov - Shipping News

20. marca:
Leviathan, Cherbourg; Aquitania,
Cherbourg; Pittsburgh, Cherbourg;
Veendam, Rotterdam; Berlin, Bremen

22. marca:
De Grasse, Havre.

23. marca:
Martha Washington, Trst.

24. marca:
Pres. Harding, Cherbourg, Bremen

25. marca:
Columbus, Bremen; Westphalia,
Hamburg.

27. marca:
Olympic, Cherbourg; Ohio, Cher-
bourg.

31. marca:
Berengaria, Cherbourg; Suffren,
Havre; Arabic, Hamburg; Republic,
Bremen.

3. aprila:
Majestic, Cherbourg; France, Havre;
Volendam, Rotterdam; Muen-
chen, Bremen; Orduna, Hamburg.

7. aprila:
Mauretania, Cherbourg; Pres. Har-
ding, Cherbourg, Bremen.

8. aprila:
Thuringia, Hamburg.

10. aprila:
PARIS, HAVRE; SKUPNI IZLET.
Leviathan, Cherbourg; Homerio,
Cherbourg; Belgeland, Cherbourg.

14. aprila:
Aquitania, Cherbourg; George
Washington, Cherbourg, Bremen.

15. aprila:
De Grasse, Havre; Yourck, Bremen.

17. aprila:
Olympic, Cherbourg; Andania,
Hamburg; New Amsterdam, Rotter-
dam.

20. aprila:
Columbus, Bremen.

21. aprila:
Berengaria, Cherbourg; La Savoie,
Havre; Pres. Harding, Bremen.

22. aprila:
Bremen, Bremen.

24. aprila:
Majestic, Cherbourg; France, Hav-
re.

25. aprila:
Mauretania, Cherbourg; America,
Bremen.

29. aprila:
Berlin, Bremen.

30. aprila:
Leviathan, Cherbourg; Homerio,
Cherbourg.

22. maja:
PARIS, HAVRE, DRUGI SKUPNI
IZLET.

22. junija:
MARTHA WASHINGTON, TRST;
SKUPNI IZLET.

6. julija:
PRESIDENTE WILSON, TRST;
DRUGI SKUPNI IZLET.

SAMO 6 DNI PREKO
s ogromni parniki na olje
FRANCE — 3. aprila
PARIS 10. aprila.
Havre — Pariško pristanišče.

Kabine tretjega razreda z umivalniki
in tekočo vodo za 2, 4 ali 6 oseb.
Francoska kuhinja in plača.

French Line
19 STATE ST. NEW YORK
ali lokalni agentje.

ALI VESTE —

da je voditelj hrvatskih frankov-
cev dr. Elegović v Beogradu ter
da se je večkrat posvetoval z mi-
nistrskim predsednikom Pašićem?
Ali veste, da vam Helmar turške
cigarete dajo kakovost? Navadne
mešane cigarete vam dajo kako-
vost, ne pa količina.

OPOMIN DOLŽNIKOM

še izza starih časov, katerih se ni-
sem nikdar nadlegoval. Zdaj jih
pa opozorim, da mi plačajo, če so
možakarji. Če se ne spominjate
podpisane imena, potem morda
pod imenom Joe Collins ali pa
Joe Pumpman, pod katerim ste
me vedno klicali. Kdor se ne bo
javil do 30. aprila, ga bom pa jaz
pozval s polnim imenom.

Joe Kolenc,
1500 North Broadway, Joliet, Ill.
(2x 18,19)

Kako se potuje v stari
kraj in nazaj v Ameriko

Kdor je namenjen potovati
stari kraj, je potrebna, da je na-
tančno poučen o potnih listih, pri-
haji in drugih starih.

Pojamila, ki vam jih samore-
dati vlad naše dolgoletne fakul-
tete bodo gotovo v korist; tudi pri-
poročamo vedno le prvostanske pa-
rnike, ki imajo kabine tudi v III
razredu.

Glasom nove ameriške postave
ki je stopila v valjavo s 1. julijem
1924, samorejo tudi nadhravljani
dobiti dovoljenje ostati v domovini
eno leto in ako potrebno tudi del
tomadne dovoljenja ljudja gene-
ralni naselilski komisar v Wash-
ington, D. C. Prošnjo za tako do-
voljenje se lahko napravi tudi v
New Yorku pred odpotovanjem, te-
si polje prosluči v stari kraj gla-
so nanovejšje odredbe.

KAKO DOBITI SVOJCH
IZ STAREGA KRAJA

Kdor želi dobiti sredstva ali
svoje iz starega kraja, naj nam
prej píše na pojamilia. Na Jugosla-
vijo bo pripuščeni v prihodnjih
treh letih, od 1. julija 1924 napre-
vamo leto po 571 priseljencev.

Ameriški državljani pa samore-
dati sam bene in otroke do 16. le-
ta bres, da bi bili šteti v kvoto. T
rojane osebe se tudi ne štejejo
kvota. Stariši in otroci od 16. a
21. leta ameriških državljanov s
tmaje prednost v kvoti. Pšitja s
pojamilia.

Prodajamo vome liste in vso pso
ge; tudi preko Trsta samorejo Ju-
goslovani sedaj potovati.

Frank Sakser State Bank
82 Cortlandt St., New York

Oblecí rokav, Ninočka! — ji
je rekel. — Tu pri meni je strašno
mraz.

Ninočkino srce se je stisnilo.

— Čas je, da grem. V nadlego
sem vam, ko študirate.

— Pa, pa, prosim te, kaj govo-
riš! — ji je odgovoril Irtenjev in
ji energično stresel roko v slovo.

Ko je prišla v svojo sobo, se je
Ninočka vsedla na posteljo, zami-
žala in še enkrat rekla:

— Kako so moški neumni!

ROJARI, NAROČAJTE SE NA
'GLAS NARODA' NAJVEČJI
SLOVENSKE DNEVNIK V
ZDRAVENIH DEŽAVAH.

MALI OGLASI
v "Glas Naroda".

Slovensko
Amerikanski
Koledar
za leto 1926

ima sledečo vsebino:

Pesem

Koledarski del.

Poglavje o praznikih, letnih ča-
ših in mrkih.Premogovna industrija v Ame-
riki.

Detektivska zgodba.

Svetovna mesta.

Divji konji v Montani.

Inženirska čuda preteklosti.

Gumij — novo zlato svetovne
finance.

Strašna bolezen — rak.

Doživljaji lačnega v New
Yorku.

Tam za brezami.

Sibirske slike.

Abdel Krim.

Dogodek na ladji.

Angleški državnik Lord Cur-
zon.